

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2001-2002

13 juni 2002

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR CULTUUR, MEDIA EN SPORT

Vraag om uitleg van de heer Wilfried Aers tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de subsidiëring van het Algemeen Nederlands Zangverbond

Vraag om uitleg van mevrouw Mieke Van Hecke tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de uitvoering van het decreet lokaal cultuurbeleid

Vraag om uitleg van mevrouw Mieke Van Hecke tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de afschaffing van de sperperiode voor het uitlenen van nieuwe cd's in mediatheken

Vraag om uitleg van mevrouw Mieke Van Hecke tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de uitbetaling van de achterstallige saldi voor 9 erkende diensten

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de Vlaamse federaties paardensport

Vraag om uitleg van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de teruggave van belangrijke archieven uit Rusland

Bijlage

Commissie voor Cultuur, Media en Sport

Donderdag 13 juni 2002

VOORZITTER : De heer Jos Stassen

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.04 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Wilfried Aers tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de subsidiëring van het Algemeen Nederlands Zangverbond

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Aers tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de subsidiëring van het Algemeen Nederlands Zangverbond.

De heer Aers heeft het woord.

De heer Wilfried Aers : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, een woordvoerder van uw kabinet, de heer Bex, verklaarde onlangs aan een weekblad : 'Wij willen met het cultuurbeleid vooral het culturele landschap verbeteren. Dat impliceert dat we soms initiatieven die in het verleden een belangrijke functie hadden, nu ter discussie durven stellen. Concreet betekent dit dat er voor de subsidiëring inderdaad verenigingen uit de boot vielen waarvan de activiteiten voor ons niet vernieuwend genoeg zijn'. Volgens de heer Bex beoordeelt het ministerie van Cultuur de verenigingen vooral op basis van kwalitatieve criteria en is van arbitraire beslissingen geen sprake.

Op het eerste zicht is dit een zeer juist standpunt en uiteraard kan niemand er bezwaar tegen hebben dat de subsidies worden aangepast aan de waarde van de gesteunde initiatieven. In de praktijk kloppen de genomen maatregelen helaas niet altijd met dit weliswaar juiste standpunt. Zo bestaat er in de brede Vlaamse beweging veel ontevredenheid over het feit dat ook de subsidies aan

het ANZ, het Algemeen Nederlands Zangverbond, werden geschrapt.

Wat het ANZ precies is, hoef ik u waarschijnlijk niet uit te leggen. U en uw vader zijn gedurende vele jaren trouwe gasten van het zangfeest geweest. Het ANZ werd opgericht in 1947 met als doel de volkszang te beoefenen en het Nederlands volkslied te verspreiden. Tot de stichters behoren onder meer de heer De Meyer, de man die zich van in de jaren twintig tot aan zijn dood heeft ingezet voor de verspreiding van onze Nederlandse liederenschat. De heer De Meyer heeft duizenden liederenavonden georganiseerd in scholen, kazernes, verenigingen, ziekenbonden, enzovoort. De bekroning van al die inspanningen was telkens het jaarlijks zangfeest. Het is dus onder meer het levenswerk van deze man dat u – bewust of onbewust – dreigt kapot te maken.

Op het eerste naoorlogse zangfeest, dat in Kortrijk plaatsvond, genoot ik als jonge man de eer de vlag te mogen hijsen. In volle repressietijd maakte dit op mij een zeer diepe indruk. Ik was dan ook heel fier. Sindsdien heb ik geen enkele editie van het zangfeest meer gemist. Ook mijn kinderen en kleinkinderen zijn steeds van de partij, waaruit blijkt dat er bij ons geen sprake is van een generatiekloof. Mijn kinderen en kleinkinderen gaan naar de moderne festivals, maar blijven ook waardering opbrengen voor de eigen liederenschat. Mijnheer de minister, ik kan u verzekeren dat het ANZ er steeds in geslaagd is buiten de partijpolitiek te blijven, iets wat niet eenvoudig is. Er zijn trouwens altijd mandatarissen van verschillende Vlaamse partijen op het zangfeest aanwezig.

Ik wil ook beklemtonen dat ik voor deze vraag om uitleg geen overleg heb gevoerd met het ANZ. De aanleiding tot mijn vraag is, buiten alle partijpolitiek, enkel de verontwaardiging van veel Vlaamse mensen die uw houding in deze zaak niet kunnen begrijpen.

Aers

Op 21 april ging in het Sportpaleis te Antwerpen het 65ste Vlaams Nationaal Zangfeest door. Dit is uniek in Vlaanderen ! Er waren 5.000 aanwezigen. Op het programma stonden meer dan 40 liederen : strijd- en volksliederen, kinderliedjes, studenten- en kleinkunstliederen. De muziek kwam van onder meer Peter Benoit, Emiel Hullebroek, Renaat Veremans, Gaston Feremans, Armand Preud'homme, Jef Van Hoof en Arthur Meulemans en de teksten waren van de hand van Anton Van Wilderode, René De Clercq, Bertin Rodenbach en nog vele anderen. Ik moet toegeven dat 'uw' feestlied er niet werd gezongen, wel 'Omdat ik Vlaming ben' van Will Tura.

Het was verheugend dat er ook veel jeugd aanwezig was. De jeugdmuziekkapel werd gevormd door leden van de KSA, de VVKSM en de VNJ.

In zijn toespraak riep de ANZ-voorzitter het Vlaams bedrijfsleven en de Vlaamse overheid op om ernstige stappen te ondernemen om zo snel mogelijk 11 juli tot een vaste, wettelijk erkende Vlaamse feestdag te maken. Indien ik mij niet vergis, is dit toch ook uw betrachting. Tot op heden heeft die echter nog niet veel succes gehad.

Sommigen zeggen dat de tijd van de massamanifestaties voorbij is. Het ANZ is echter meer dan louter een massamanifestatie. Inderdaad, overtuiging en engagement in samenzang overstijgen de vrijblijvende en ongegronde bewering dat de tijd van deze manifestatie voorbij zou zijn.

Het feit dat het ANZ geen erkenning meer krijgt van de Vlaamse Gemeenschap heeft ook tot gevolg dat er geen fiscale aftesten kunnen worden uitgeschreven voor giften. De organisatie van het zangfeest vraagt jaarlijks een zeer zware financiële inspanning. Alleen al de uitgave van het prachtige programmaboek is een schitterende culturele prestatie. Enkel het ANZ geeft jaarlijks een boek uit met tekst en muziek van veertig Vlaamse liederen. Door deze programmaboeken blijven deze liederen behouden voor onze gemeenschap, iets wat u zeker zult appreciëren. Mijnheer de minister, in deze omstandigheden kan het u toch niet verwonderen dat veel mensen uit de Vlaamse beweging boos zijn en u als de schuldige aanwijzen. Ik durf dan ook hopen dat het afnemen van de subsidies aan het ANZ een vergissing was.

Was het schrappen van deze subsidies een vergissing ? Indien dit niet het geval was, wat waren dan de argumenten van uw kabinet die aanleiding

gaven tot de schrapping ? Bent u bereid deze beslissing te herzien ?

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, collega's, het is inderdaad juist dat ikzelf tal van deze zangfeesten heb bijgewoond. Ik heb er zelfs opgetreden. Na mijn antwoord zal het u misschien verbazen, maar ik heb niet de indruk dat hier een schuldige aangewezen moet worden. Ik denk trouwens ook niet dat het hier om een vergissing gaat. Ik zal u dit alles proberen uit te leggen.

U citeerde uit een artikel dat verscheen in een van de jongste edities van het duidingsblad Punt. Daarin werd een uitspraak van mijn medewerker over het Algemeen Nederlands Verbond weergegeven alsof ze betrekking had op, onder meer, het Zangfeest. Om u duidelijkheid te verschaffen over het ANZ en het Vlaams Nationaal Zangfeest dat jaarlijks door de vereniging georganiseerd wordt, moeten we enige tijd teruggaan. Het ANZ kreeg tot 1999 een subsidie in het kader van het decreet voor de amateurkunsten. Het ANZ had als organisatie binnen de discipline vocale muziek een werking als vereniging voor de amateurkunsten. De organisatie was tevens de inrichter van het Zangfeest, maar kreeg daar als dusdanig geen toelage voor. Ze kreeg die wel in toepassing van het decreet op de amateurkunsten.

Op 29 november 1999 stuurde het ANZ een brief naar de administratie Cultuur waarin het verklaarde dat het zijn werking op het domein van de amateurkunsten wenste onder te brengen in een nieuwe VZW, met name de Koorfederatie Vlaanderen. De subsidies aan het ANZ, alsmede de erkenning in toepassing van het decreet werden dan ook niet geschrapt of ontnomen, zoals u beweert, maar werden op vraag van het ANZ zelf overgedragen aan deze nieuwe organisatie Koorfederatie Vlaanderen.

Ter informatie geef ik u de toegekende subsidiebedragen. In het jaar 1999 werd voorzien in 202.773 euro voor het ANZ, en in het jaar 2000 in een bedrag van 208.044 euro voor de Koorfederatie Vlaanderen, als rechtsoptvolger van de activiteiten die voorheen door het ANZ werden georganiseerd. Schematisch voorgesteld is het vroegere ANZ gesplitst in vier organisaties, waaronder het nieuwe ANZ dat louter en alleen het Zangfeest organiseert, de stichting Vlaamse Creaties die Neknacht organiseert, de Koorfederatie Vlaanderen en het Centrum voor Vocale Muziek. Die boedelschei-

Anciaux

ding is overigens heel turbulent verlopen, maar het is niet aan mij om daar uitspraken over te doen.

Met het huidige decreet op de amateurkunsten is het niet mogelijk het Zangfeest als dusdanig te ondersteunen. De enige mogelijkheden liggen niet bij de amateurkunsten, maar eventueel bij de professionele kunsten, bij de festivalsubsidies of bij de projectsubsidies in toepassing van het muziekdecreet. Uiteraard is hier steeds een beoordeling door een adviescommissie aan verbonden. Het huidige ANZ heeft voor het Zangfeest nooit zo'n aanvraag ingediend.

Het Centrum voor Vocale Muziek (CVM) is vooral bekend voor haar bibliotheekwerking voor de koren. De Stichting Vlaamse Creatie heeft vooral de Nekkanacht op haar palmares staan, en werd vorig jaar trouwens ondersteund voor een project dat werd opgezet samen met Poppunt, de landelijke organisatie voor de discipline van de populaire muziek.

De Nekkanacht is eigenlijk een co-organisatie van de Stichting Vlaamse Creatie en Poppunt Vlaanderen, althans in 2002. In dat project kreeg aanstormend Vlaams talent de kans om aan een wedstrijd deel te nemen. De laureaten wonnen niet alleen een tournee in Vlaanderen, de winnaar mocht ook zelf op de Nekkanacht spelen. Ik heb enkele van die selecties meegemaakt. Het loont de moeite eens te luisteren naar al dat aanstormend talent. De winnaar heeft toen inderdaad gespeeld op de Nekkanacht, die dit jaar in het teken stond van De Nieuwe Snaar.

In het nieuwe decreet op de amateurkunsten werd een samenwerking opgezet per discipline. De Koorfederatie werkt samen met de andere organisaties voor vocale muziek, met name Madrigaal, de koorfederatie die uit het Lemmensinstituut is ontstaan, de Vlaamse Federatie Jonge Koren en de VCP, de Vlaamse Culturele Producties. Samen vormen ze een totaal samenwerkingsverband dat onder de toepassing valt van het decreet op de amateurkunsten, onder de naam VZW Zing&Swing. De naam komt van hen, niet van mij. Dit samenwerkingsverband leidde voor deze discipline tot een financiële beloning van bijna 105.000 euro.

Mijnheer Aers, ik heb intussen ook al verschillende malen gelezen dat ik in deze als zondebok wordt aangewezen. Ik geloof echter dat nu wel duidelijk is dat hier geen sprake is van een zonde, noch van

een schuld of een vergissing. Dit alles vloeit louter voort uit de beslissing van het ANZ zelf dat de activiteiten die aanleiding gaven tot erkenning en subsidiëring, nu onder de VZW Koorfederatie Vlaanderen vallen, en niet meer onder de VZW ANZ.

Ik verstrek advies voor de verdeling van de toelagen van de Nationale Loterij. De vereiste is daar dat de organisatie ook een structurele subsidie krijgt van de Vlaamse Gemeenschap. Vroeger kreeg het ANZ op die manier een toelage van de Nationale Loterij. Nu heb ik geadviseerd die toelage specifiek te bestemmen voor de werking van Nekka, die ook een steuntje kan gebruiken en waaraan ook de Vlaamse Gemeenschap een subsidie verstrekt. Voor het ANZ geldt dat laatste niet.

De voorzitter : De heer Aers heeft het woord.

De heer Wilfried Aers : Mijnheer de minister, de geschiedenis van het koor is me bekend. Door het nieuwe decreet op de koren heeft het ANZ de koren verloren, wat voor die organisatie een financiële aderlating is geweest. Ik neem u dat niet kwalijk. Het zal waarschijnlijk het gevolg geweest zijn van omstandigheden.

Minister Bert Anciaux : Deze boedelscheiding in het ANZ heeft zich nog voor de goedkeuring van het decreet op de amateurkunsten voorgedaan.

De heer Wilfried Aers : Blijft het feit dat het Zangfeest als dusdanig op dit ogenblik niet over subsidies beschikt.

Minister Bert Anciaux : Ze hebben die ook nooit gekregen.

De heer Wilfried Aers : Neen maar u weet dat ze dat voordeel genoten uit het geheel.

Minister Bert Anciaux : Dat is mogelijk. Ze kunnen nu een aanvraag indienen, niet in toepassing van het decreet op de amateurkunsten, maar ofwel bij de professionele kunsten als festival, ofwel bij de projectsubsidies voor muziek. Een commissie geeft daarover dan een advies, op basis waarvan ik een beslissing neem.

De heer Wilfried Aers : Ik dank u voor uw antwoord.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Mieke Van Hecke tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de uitvoering van het decreet lokaal cultuurbeleid

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Van Hecke tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de uitvoering van het decreet lokaal cultuurbeleid.

Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, we hadden afgesproken dat we van het decreet over het lokaal cultuurbeleid een succesverhaal wilden maken. De doelstellingen moesten worden bereikt, en ik stond daar volmondig achter. Ik heb vastgesteld dat zich behoorlijk wat problemen aandienen. Ik wil de mensen op het veld signalen geven qua opvolging en interpretatie en op welke manier bepaalde vragen worden beantwoord.

Ik begin bij het openbarebibliotheekwezen. Tijdens een vormingssessie van het VCOB, het steunpunt dat door de minister wordt ondersteund en dat we als kanaal voor informatie van de beleidsuitvoering naar de lokale actoren gebruiken, werd gesteld dat de samenstelling van het nieuwe beheersorgaan klaar moest zijn tegen 1 juli 2002. Nochtans staat deze datum niet in het decreet, noch in de uitvoeringsbesluiten of de omzendbrief. De enige gekende deadline is die van 1 oktober voor de opmaak van het bibliotheekbeleidsplan. Waar komt die datum 1 juli 2002 vandaan ? Indien die datum niet correct is, vraag ik om via het VCOB de correcte informatie door te geven.

Ten tweede is er onrust ontstaan in het werkveld over de timing voor de indiening van het eerste cultuurbeleidsplan, namelijk 1 oktober. Dat is uiteraard een cruciale datum wil men op 1 januari 2003 aanspraak kunnen maken op de subsidie-enveloppe voor de uitvoering van het cultuurbeleidsplan. De administratieve procedure voor de goedkeuring van het lokaal beleidsplan is niet miniem : deze duurt drie maanden. In de huidige aanloopfase van de implementatie van het decreet blijkt de opgelegde datum van 1 oktober moeilijk haalbaar. De gemeenten die de inspraak en de participatie ernstig nemen, zullen het moeilijk hebben, aangezien er nog twee vakantiemaanden komen waarin ze minder een beroep kunnen doen op vrijwilligers.

Naast de inspraak van de lokale cultuuractoren is er tijd nodig voor de politieke besluitvorming. Daarin moet rekening worden gehouden met advisering, agendering en goedkeuring in de gemeenteraad. Zelfs voor degenen die dit van in het begin enthousiast hebben opgevolgd, lijkt 1 oktober toch wel een probleem te scheppen.

Indien een gemeente een lokaal cultuurcoördinator heeft aangeworven en deze raakt niet tijdig klaar met een goedgekeurd cultuurbeleidsplan, dan zit de gemeente met een probleem. Niet alleen vervalt de subsidie voor de uitvoering van het cultuurbeleidsplan van 1 euro per inwoner, maar ook de verlenging van de subsidiëring van de cultuurbeleidscoördinator voor het volgende jaar. De verlenging hiervan heeft immers ook te maken met de goedkeuring van het cultuurbeleidsplan.

Ik ben opnieuw nogal geschrokken van een vraag van een schepen met betrekking tot de timing van de aanwerving van de cultuurbeleidscoördinator en de opmaak van het cultuurbeleidsplan. Hij heeft dezelfde vraag gesteld aan het steunpunt lokaal cultuurbeleid. Dit gebruikt u als interface om de interpretatie van het decreet te stroomlijnen vermits de administratie in de aanvangsfase minder wordt gecontacteerd maar veeleer op het moment van de opvolging van het cultuurbeleidsplan. Er werd aangekondigd dat men de vragen aan het steunpunt cultuur moet stellen, dat dan de informatie zal verstrekken. In het verslag van die schepen die de vraag had gesteld op een infovergadering van het steunpunt, staat dat de betrokkenen het probleem kennen en dat de termijn van drie maanden voor de aanwerving van de cultuurbeleidscoördinator te kort is, maar men heeft de garantie dat de administratie er niet zo zwaar zal aan tillen.

Wat het beleidsplan betreft, worden er zelfs wijzigingen in de timing in het vooruitzicht gesteld, want iedereen beseft dat de termijnen onrealistisch kort zijn. Toch zijn ze niet onbelangrijk : het zijn decretale termijnen, en geen termijnen die in de uitvoeringsbesluiten staan. U moet toch wel weten wat u wilt, rekening houdend met het feit dat voor de subsidiëring de regel 'wie eerst zaait, eerst maait' werd ingevoerd. Ik aanvaard de keuze die u hebt gemaakt en kan ze in grote lijnen onderschrijven, maar dan wordt het wel heel moeilijk om te zeggen dat de gemeenten maar de haalbare termijnen moeten hanteren en niet de decretaal vastgelegde termijnen. Worden er nu andere termijnen in het vooruitzicht gesteld ?

Van Hecke

De volgende vragen hebben betrekking op de stand van zaken met betrekking tot de aanvragen, intentieverklaringen, aanwervingen van cultuurcoördinatoren en instappen van cultuurcentra in het decreet. Een vrij groot aantal steden en gemeenten beschikt momenteel over een erkend en gesubsidieerd cultureel centrum, maar heeft toch nog geen intentieverklaring voor deelname aan het lokaal cultuurbeleid ingediend. Deze gemeenten hebben al inspanningen en vrij grote investeringen gedaan voor cultuur door een erkend cultureel centrum op te starten in een periode dat dit nog niet vanzelfsprekend was. Anderzijds hebben ze blijkbaar geen behoefte aan deelname aan het lokaal cultuurbeleid. De gemeenten vinden de return in vergelijking met de gevraagde inspanningen te klein. Gemeenten die reeds over een cultuurdienst beschikken, vinden dat ze al voldoende investeren en dat de cultuurcoördinatie al voldoende wordt verzorgd. Voor die ene euro per inwoner meer willen ze geen beleidsplan opmaken.

Het betreft hier eigenlijk zeer dynamische gemeenten. Wat het lokaal cultuurbeleid betreft, vinden deze gemeenten dat ze dit decreet eigenlijk niet nodig hebben. Het decreet beantwoordt immers niet aan hun behoeften. Deze vraag zal straks nog even aan bod komen. De teneur zal daarbij dezelfde zijn.

De gemeenten die niet langer in de categorieën voor de erkenning van de cultuurcentra vallen, haken af. Als er geen erkenning als cultuurcentrum in zit, willen ze met dit decreet niets te maken hebben. Een aanzienlijk aantal gemeenten die over een cultureel centrum beschikken, wensen niet aan het lokaal cultuurbeleid te participeren. Deze problematiek is vroeger ook al ter sprake gekomen.

Een andere anomalie die me is opgevallen, betreft de gemeenten die geen intentieverklaring hebben afgelegd, maar wel een cultuurbeleidscoördinator hebben aangeworven. Ik vind dit eigenaardig. Aangezien een van de voorwaarden om van de enveloppefinanciering van de wedde van de cultuurbeleidscoördinator te kunnen genieten, erin bestaat dat de gemeenteraad zich door middel van een intentieverklaring moet engageren om te participeren, veronderstel ik dat deze gemeenten hiervoor geen weddesubsidie zullen ontvangen.

Dit betekent dat niet alle gemeenten die een cultuurbeleidscoördinator hebben aangeworven een intentieverklaring hebben afgelegd. Ik veronderstel dat die gemeenten met de eigen budgetten een cul-

tuurbeleidscoördinator hebben aangeworven. Dit betekent tevens dat ze die functie zelf kunnen invullen. Deze gemeenten willen niet participeren. Ze zijn geïnteresseerd in de incentive die de minister in de memorie van toelichting en in de beleidsnota naar voren heeft geschoven, maar ze willen de uitvoeringsbesluiten niet in de praktijk brengen.

Ik formuleer het hier wat scherper dan ik eigenlijk bedoel. Deze gemeenten zijn geïnteresseerd in de incentive van het gecoördineerd, geïntegreerd cultuurbeleid, maar niet geïnteresseerd in de vorm die het decreet oplegt. Dit is alleszins mijn aanvoelen. Bepaalde gemeenten beschikken over voldoende financiële slagkracht om het decreet uit te voeren. Hoewel deze gemeenten de doelstellingen van het decreet ten volle ondersteunen, hebben ze problemen met de concrete uitvoering.

Deze houding toont aan dat het aanwerven van coördinatoren zinvol is en dat de meeste gemeenten buiten de bepalingen van het decreet lokaal cultuurbeleid en van de uitvoeringsbesluiten voor een geïntegreerd lokaal cultuurbeleid willen zorgen. Deze gemeenten, die zelf een cultuurbeleidscoördinator aanwerven, vullen deze functie geheel zelf in.

Mijn volgende vraag is vrij concreet. Ik weet evenwel niet of de minister al voldoende zicht heeft op de situatie om ze te beantwoorden. In een aantal gemeenten wogen de cultuurfunctionarissen zwaar op het budget. Vaak betrof het cultuurfunctionarissen in gemeenten met een niet al te uitgebreide cultuurdienst. Hoeveel gemeenten hebben gebruik gemaakt van het systeem van de gesubsidieerde cultuurbeleidscoördinator om cultuurfunctionarissen die aan het profiel beantwoordden in een nieuw, gesubsidieerd stramien onder te brengen ?

Hoewel het niet makkelijk is om de aanvragen op te volgen, heb ik toch enkele lijsten kunnen inkijken. Het verbaast me dat een aantal gesubsidieerde culturele centra in de categorieën A en C nog geen aanvraag hebben ingediend om de basissubsidie te ontvangen die aan een erkenning als cultuurcentrum is verbonden. Blijkbaar wensen een aantal van die centra deze middelengarantie niet te behouden.

Ik zou hier ook nog even de aandacht op een bijzonder ernstig probleem willen vestigen. Ik heb enorm veel vragen over de beheersorganen van de cultuurcentra en van de gemeenschapscentra gekregen.

Van Hecke

Wat de cultuurcentra betreft, lijkt de situatie op het eerste zicht vrij duidelijk. Het beheer moet door een gemeentelijke VZW worden waargenomen. De programmatie moet door een aparte VZW worden verzorgd. Tijdens de besprekingen van het decreet ben ik er steeds van uitgegaan dat de samenstelling van de VZW die voor het programma instaat, veel soepeler zou kunnen gebeuren dan de samenstelling van de gemeentelijke VZW die voor het beheer moet instaan. Momenteel durf ik me hierover evenwel niet langer uit te spreken. Aangezien ik de vragen van de lokale mandatarissen die me aanschrijven graag wil beantwoorden, zou ik de minister willen vragen om dit even toe te lichten.

Moeten deze beide VZW's uit dezelfde personen worden samengesteld? Is het de bedoeling om de VZW's die voor de programmatie instaan op een soepelere manier samen te stellen? Een gemengde samenstelling zou een oplossing bieden voor de huidige eigenaars van culturele infrastructuur. Dit zou gemeentebesturen immers de kans bieden om deze infrastructuur aan te wenden.

De gemeenten hebben uiteraard behoefte aan begeleiding bij het opstellen en bij het beoordelen van de beleidsplannen. Dit brengt me tot een vraag die ik ongeveer driemaal per jaar stel. Ik heb het hier uiteraard over de dringende aanwerving van personeel voor de administratie Volksontwikkeling. Als ik dit probleem aan het personeelstekort van de administratie Jeugd koppel, betreft het hier een vraag die ik ongeveer zesmaal per jaar stel.

De basis van deze bezorgdheid is uiteraard het streven naar een correcte omkadering. De gemeenten hebben hulp nodig om wegwijs te worden in het decreet en in de uitvoeringsbesluiten. Eerlijkheidshalve moet ik hieraan toevoegen dat ik dagelijks ondervind dat het hier een zeer ingewikkeld gestructureerd decreet betreft.

Mijnheer de minister, ik besef dat ik hier heel wat vragen heb gesteld. We ondersteunen de doelstellingen van het decreet ten volle. Het is echter de bedoeling dat deze doelstellingen aan het einde van de startperiode worden gerealiseerd.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, tijdens voorgaande vergaderingen van deze commissie heb ik mijn waardering voor de constructieve en deskundige wijze waarop mevrouw Van Hecke dit dossier opvolgt reeds uitgedrukt. Op een aantal

van haar vragen zal ik het antwoord evenwel schuldig moeten blijven. Vijf maanden is een te korte periode om tot een grondige evaluatie te kunnen overgaan.

De eerste vraag betreft de datum die door de VCOB tijdens een vormingssessie naar voren is geschoven. De beheersorganen moeten voor 1 oktober, de datum waarop het beleidsplan van een bibliotheek of van een cultuurcentrum moet worden ingediend, worden samengesteld. Het uitvoeringsbesluit stelt duidelijk dat de samenstelling van de beheersorganen in het beleidsplan moet worden opgenomen. Aangezien het beleidsplan voor 1 oktober moet worden ingediend, is 1 oktober ook de uiterste datum om een beheersorgaan samen te stellen. Bepaalde mensen hebben het in dit verband over 1 juli. Ik weet niet waar ze dit halen.

De tweede vraag betreft het indienen van een cultuurbeleidsplan. Noch het decreet, noch het uitvoeringsbesluit maakt gewag van een uiterste datum om een cultuurbeleidsplan in te dienen. Gemeentebesturen kunnen te allen tijde in het decreet stappen en moeten voor de indiening van het cultuurbeleidsplan enkel rekening houden met de bepaling dat dit ten vroegste binnen 6 maanden na de aanvraag kan en ten laatste binnen het jaar na de aanvraag moet worden ingediend. Het tijdstip waarop de aanvraag en dus bijgevolg ook het beleidsplan moeten worden ingediend, kunnen de gemeenten zelf bepalen. Het gaat immers om een instapdecreet. Dat is een bewuste keuze. De gemeenten moeten de gelegenheid krijgen om het proces op te starten op het ogenblik dat ze er klaar voor zijn. De filosofie van het decreet duwt gemeenten ook niet zo snel mogelijk in de richting van de bijkomende subsidiëring voor bijzondere en vernieuwende initiatieven, maar hopelijk wel in de richting van een goed cultuurbeleidsplan. Behalve de timing is ook de kwaliteit van het plan in het geding, zowel inhoudelijk als procesmatig. Zo zijn er gemeenten die ervoor hebben gekozen een geleidelijker proces te doorlopen en pas tegen 2004 te rekenen op extra subsidies.

In het uitvoeringsbesluit is voorzien in een maximale periode van 3 maanden om de administratie en mezelf de gelegenheid te geven het beleidsplan te beoordelen. Indien we deze timing strikt zouden volgen, zouden de beleidsplannen inderdaad op 1 oktober binnen moeten zijn. Ik wil de dynamiek die dit decreet al heeft veroorzaakt echter niet fnuiken. Daarom garandeer ik in samenspraak met mijn administratie dat alle cultuurbeleidsplannen die voor 1 december 2002 bij de administratie worden ingediend, zullen worden behandeld. Zo kun-

Anciaux

nen ze nog in aanmerking komen voor de uitkering van de forfaitaire subsidie van 1 euro per inwoner vanaf 1 januari 2003.

Mevrouw Van Hecke, het decreet wordt nog maar sinds 5 maanden uitgevoerd en daarom is het te vroeg om nu al een evaluatie te maken. Ik benadruk dat gemeenten te allen tijde een subsidie-aanvraag kunnen indienen voor de opmaak en de uitvoering van een cultuurbeleidsplan. Ongeveer een derde van de gemeenten heeft amper een halfjaar na de inwerkingtreding van dit decreet een aanvraag ingediend, waaronder heel veel gemeenten met een voorheen erkend cultuurcentrum. Dat is op zich al een onverhoopt succes. Andere gemeenten wachten nog om diverse redenen, bijvoorbeeld omdat ze bezig zijn met de aanwerving van een cultuurbeleidscoördinator.

Gemeenten die al een cultuurbeleidscoördinator in dienst hebben op het ogenblik dat ze een aanvraagdossier indienen, verhogen zonder enige twijfel hun kans op een snelle start en dus ook hun kans op een vlugge subsidiëring. Dit sluit sterk aan bij de achterliggende filosofie van de startprocedure in het decreet. We gaan ervan uit dat gemeenten zich terdege voorbereiden alvorens een aanvraag in te dienen, aangezien de klok vanaf dat ogenblik begint te tikken. Binnen de 3 maanden na de goedkeuring van de aanvraag moeten de gemeenten een cultuurbeleidscoördinator in dienst hebben en ten laatste binnen het jaar na de aanvraag moeten ze een cultuurbeleidsplan indienen.

Het aantal aanwervingen van nieuwe mensen als cultuurbeleidscoördinator is ongeveer gelijk aan het aantal veranderingen van functiebeschrijvingen waardoor bijvoorbeeld een cultuurfunctionaris cultuurbeleidscoördinator wordt. Het is nog te vroeg om mij uit te spreken over de vraag of de gemeenten bij de wijziging van een bestaande functie in de functie van cultuurbeleidscoördinator, de vrijgekomen functie opnieuw opvullen.

U hebt een aantal gemeenten vermeld in de schriftelijke neerslag van uw vraag die recht hebben op een erkend en gesubsidieerd cultuurcentrum, maar nog geen aanvraag hebben ingediend voor de basissubsidie. Al die gemeenten hadden inderdaad een kans om in 2002 een aanvraag voor basissubsidie in te dienen. Waarom er gemeenten zijn die geen aanvraag hebben ingediend, is nog niet duidelijk. Ze kunnen dat nog altijd doen. We zijn nog maar 5 maanden ver.

Er is in het decreet voorzien in het principe van de programma-VZW om cultuurcentra de gelegenheid te geven op een soepele manier de programmatie te organiseren. De leden van een programma-VZW moeten dezelfde zijn als de leden van het beheersorgaan.

De aanwervingen bij de administratie Volksontwikkeling zijn gebeurd. Momenteel zijn er 3 nieuwe mensen in dienst bij het team Lokaal Cultuurbeleid van de afdeling Volksontwikkeling en Bibliotheken.

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Ik dank de minister voor zijn antwoord. Een aantal vragen heeft hij zeer duidelijk beantwoord.

Het gaat inderdaad om een instapdecreet en men kan er dus op elk ogenblik instappen, maar het eigenlijke scharniermoment is toch het ogenblik dat de administratie de subsidiëring toezegt. Vanaf dat ogenblik loopt de termijn voor de aanwerving van de coördinator en is er een jaar tijd om een cultuurbeleidsplan op te maken. Daar wringt het schoentje. De gemeenten mogen niet worden aangemoedigd om vooraf aan te werven. Stel dat er iemand wordt aangeworven, maar dat plots blijkt dat het geld om te subsidiëren op is.

Er is een zeer korte periode van 3 maanden om de aanwerving te doen. Die periode begint te lopen op de startdatum van de termijn van een jaar om het beleidsplan op te maken. Vervolgens moet er overleg worden gepleegd. De gemeenten willen natuurlijk ook snel klaar zijn met het cultuurbeleidsplan, om subsidies te kunnen krijgen. Dat is de hectische timing waarmee de gemeenten worden geconfronteerd.

Het steunpunt Lokaal Cultuurbeleid heeft gezegd dat voor de administratie alles in orde is als een gemeente al bezig is met de aanwervingsprocedure. Toch zal de timing problemen opleveren.

Er zit immers een beperkte termijn tussen de goedkeuring van de subsidieaanvraag en de opmaak van het cultuurbeleidsplan. Dat zorgt voor spanning als een gemeente wil trachten vanaf 1 januari 2003 die middelen te hebben. Ik wou dus niet beweren dat men dit alles niet moet doen. Men kan te allen tijde participeren tussen nu en zo lang het decreet van kracht is. Verder heb ik akte genomen van de concrete antwoorden op mijn concrete vra-

Van Hecke

gen over de uitvoering. Ik ga geen discussie aan hierover. Ik dank u voor die antwoorden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Mieke Van Hecke tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de afschaffing van de sperperiode voor het uitlenen van nieuwe cd's in mediatheken

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Van Hecke tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de afschaffing van de sperperiode voor het uitlenen van nieuwe cd's in mediatheken.

Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dit is een heel korte vraag naar aanleiding van de hoorzitting met de Vlaamse muziekwereld, namelijk met de heer Verminnen, de vertegenwoordiger van ZAMU. Er is een interview verschenen waarin u aankondigt de sperperiode van zes maanden te zullen afschaffen. Het gaat over een sperperiode die bibliotheken en mediatheken moeten naleven alvorens ze nieuw uitgebrachte cd's mogen uitlenen. Om heel eerlijk te zijn : ik wist niet dat deze sperperiode bestond. Ik schrok van de impact die een dergelijke maatregel blijkbaar heeft op de sector. Die sperperiode was toch wel nuttig en noodzakelijk om een bepaald inkomen te verwerven voor belangrijke cd's. In de beginperiode worden die gepromoot, waardoor de klant naar de winkel loopt om ze te kopen. Ondertussen kunnen ze niet worden uitgeleend in de bibliotheek en de mediatheek. Dit schijnt dus een niet onbelangrijke maatregel te zijn in het belang van die sector.

Ik had het interview in 'Brussel deze week' niet gelezen waarin u aankondigde dit te zullen afschaffen. Ik woon immers niet in Brussel. Veel collega's waren getuige van die opmerking. Daarom wil ik u vragen of het klopt dat u die sperperiode wil afschaffen. Zo ja, wanneer, waarom en hoe ?

De voorzitter : De heer Strackx heeft het woord.

De heer Felix Strackx : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, het illegaal kopiëren van cd's is alleszins iets wat de muzieksector sterk schijnt te verontrusten. Dat bleek nogmaals uit de hoorzitting die we een tijd geleden hebben gehouden.

Vandaag staan daarover weer nieuwe cijfers in de krant, waaruit blijkt dat het hier, in verhouding tot andere landen, nog blijkt mee te vallen. Zelf heb ik getracht een en ander wat te relativeren tijdens de hoorzitting, daar ik toch meen dat niet iedereen die een cd kopieert anders of vroeger ook het origineel zou kopen. Dat is een conclusie die we niet onmiddellijk mogen trekken. Toch blijkt dit fenomeen zeer sterk toe te nemen. Het krantenartikel bevat een anekdote over een fan die aan Helmut Lotti vroeg om een illegaal gekopieerde cd te tekenen. Die man had die te goeder trouw ergens op een markt gekocht. Hij dacht dat het om een origineel ging. Alleszins is de hele muzieksector erg bang voor het afschaffen van die sperperiode. Kunt u hierover enige duidelijkheid verschaffen ?

De voorzitter : Mevrouw Hermans heeft het woord.

Mevrouw Margriet Hermans : Mijnheer de voorzitter, ik wil me aansluiten bij de vorige sprekers. Op de hoorzitting is gebleken dat er paniek heerst in de muziekbusiness over het illegaal kopiëren en het snel verschijnen op de illegale markt van niet-originele uitgaven. Ik wil ook mijn ongerustheid uiten over uw uitspraak inzake afschaffen van de sperperiode, mijnheer de minister. Ik wacht uw antwoord af. Ik hoop dat u deze zaak nog eens heel goed wil herbekijken.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, het klopt dat ik de sperperiode van zes maanden die mediatheken en bibliotheken in acht moeten nemen alvorens nieuw uitgebrachte cd's uit te lenen, ter discussie heb gesteld. Ik deed dit onder meer naar aanleiding van berichten van bibliotheken over interventies van beheersvennootschappen met de eis om deze beperkende maatregel strikt op te leggen.

Ik wil in de eerste plaats duidelijk stellen dat ik als Vlaams minister van Cultuur niet bevoegd ben om deze sperperiode van zes maanden af te schaffen. Ik heb dit dus zo niet gezegd. De afschaffing van de sperperiode kan enkel door de federale overheid gebeuren. De sperperiode is vastgelegd in de auteurswet, die in artikel 23, paragraaf 2 bepaalt : 'De uitlening van geluidswerken en audiovisuele wer-

Anciaux

ken kan pas plaatsvinden zes maanden na de eerste verspreiding van het werk onder het publiek.' Wat verder bepaalt paragraaf 2 : 'Na raadpleging van de instellingen en vennootschappen voor het beheer van de rechten, kan de Koning voor alle fonogrammen en eerste vastleggingen van films of voor bepaalde daarvan de in het vorige lid bedoelde termijn verlengen of verkorten.'

Ik ben er inderdaad een voorstander van om deze sperperiode af te schaffen. Bibliotheken en mediatheken hebben een belangrijke culturele en sociale functie. Dankzij deze belangrijke sociaal-culturele infrastructuur kan de overheid immers culturele informatie ter beschikking stellen van een groep die niet onmiddellijk kan of wil kopen. De bibliotheek is één van de zachte instrumenten die mij toelaten te voorkomen dat cultuur alleen nog maar kan worden gekocht. Ik wil er dan ook over waken dat zij hun eerstelijnsrol maximaal kunnen vervullen. De verontruste reactie van de muzieksector lijkt me alleszins wat overtrokken. Het bibliotheekwezen zal nooit de reactiesnelheid van de markt evenaren. Nieuw uitgebrachte cd's zullen altijd later in de bibliotheek liggen dan in de handel. Bovendien is de concrete toepassing van deze maatregel niet altijd even eenduidig. De muzieksector zelf is immers niet duidelijk in het meedelen van de exacte verschijningsdatum.

De oorspronkelijke bedoeling van deze beperkende bepaling was de markt van fonogrammen en audiovisuele werken niet te ontwrichten. Ik denk dat een afschaffing van de sperperiode geen ontwrichting van de markt hoeft te veroorzaken. Integendeel, uit onderzoek blijkt bijvoorbeeld dat goed uitgebouwde AVM-afdelingen in bibliotheken juist de kansen op aankoop versterken. De ontleners worden immers op een eenvoudige en goedkope manier uitgedaagd om hun eigen muzikale horizons te verruimen en niet steeds op veilig te spelen. Ik ben er dan ook van overtuigd dat de ontlening van audiovisuele materialen een belangrijke ondersteuning geeft aan een grote diversiteit van muzikanten.

Het lijkt me aangewezen dat de muzieksector het geweer van schouder verandert en de bibliotheken juist als bondgenoot gaat zien. Het gebrek aan kansen om ook op de muziekactualiteit in te spelen, betekent de doodsteek van heel wat AVM-afdelingen in bibliotheken. Ik ben van mening dat een net van ruim driehonderd openbare bibliotheken en mediatheken ook een marketinginstrument is, dat bovendien gratis is voor de uitgevers van boeken

en de producenten van beeld- en geluidsdragers. De gemeentelijke, provinciale en Vlaamse overheden investeren hier zeer fors in. Ik wil niet aan de uitgevers en producenten vragen om te participeren in de zeer hoge kosten van de exploitatie van dit erg fijnmazig net, maar ik vraag hen wel om ook in de muzieksector de lusten en de lasten evenredig te verdelen tussen privé-sector en overheid.

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Ik dank de minister voor zijn antwoord. Het meest fundamentele element daaruit was dat hij er geen bevoegdheid over heeft.

Wat betreft de motivering van de eigen verantwoording waarom de sperperiode afgeschaft moet worden, heb ik toch enkele bedenkingen. Indien de minister daarover in discussie wil treden met de federale overheid, zou ik willen verzoeken daarover eerst overleg te plegen met alle actoren op het veld om na te gaan wat de plus- en de minpunten zijn en of de met de afschaffing beoogde doelstellingen geen andere legitieme belangen zouden schaden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Mieke Van Hecke tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de uitbetaling van de achterstallige saldi voor 9 erkende diensten

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Van Hecke tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de uitbetaling van de achterstallige saldi voor 9 erkende diensten.

Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de voorzitter, reeds meerdere malen ondervroegen wij de minister over de toekenning van bijkomende subsidies aan de negen diensten – die ik hier niet bij naam zal noemen aangezien iedereen wel weet over welke diensten het gaat – die omwille van hun late erkenning voor het werkjaar 2000 geen saldo ontvangen hadden en zelfs een deel van hun subsidies voor 2001 moesten inleveren. Hierop beloofde

Van Hecke

de minister dit bij de begrotingscontrole 2002 op te lossen.

Bij de bespreking van de budgetcontrole 2002 op 23 mei jongstleden vroegen we de minister of het bijkrediet van 42.000 euro waarin daarbij voorzien was, wel volstond om deze achterstallige subsidies uit te betalen. De minister antwoordde daarop dat dit bedrag inderdaad toereikend was.

Deze week vernamen we evenwel van de Federatie van Organisaties voor Volksontwikkelingswerk dat deze 42.000 euro slechts de inlevering op het voorschot 2001 goedmaakt, maar dat dit geen oplossing biedt voor het saldo 2000. Er zijn volgens de FOV geen redenen die doen vermoeden dat de minister geen oplossing zou willen. 'Wellicht is een onduidelijke communicatie tussen het kabinet en de administratie over de cijfers oorzaak van de onvolledige en ontoereikende oplossing', aldus de FOV-nieuwsbrief.

Mijnheer de minister, klopt de berekening van de FOV dat het bijkrediet van 42.000 euro niet zou volstaan voor de volledige compensatie van de achterstallige subsidies aan die negen diensten? Zo ja, bent u bereid om het hele probleem vooralsnog op te lossen? Of betekent een en ander dat u de oplossing van het probleem beperkt tot wat u voorstelt?

De voorzitter : Ik denk dat we dienaangaande initiatieven van de meerderheid kunnen verwachten.

Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, collega's, de problematiek van de negen diensten is iedereen intussen voldoende bekend. Toch wens ik nog even het volgende overzicht te geven.

Het gaat hier om organisaties die op basis van hun werking in de loop van 2000 onderzocht en goed bevonden werden om, conform het decreet van 19 april 1995, erkend te worden per 1 januari 2001. Net op het ogenblik dat de erkenning ingaat, worden zij voor de vaststelling van de subsidies 2000 getroffen door de gewijzigde maatregelen die van toepassing zijn in geval van een te klein budget. Daardoor ontvingen zij, als niet-erkende dienst, niet hun saldo 2000 en moesten zij, indien de inhouding in het saldo 2000 onvoldoende was, ook nog inleveren op het vierde voorschot 2001.

Deze laatste inhouding – dus de inlevering op het voorschot 2001 – werd inderdaad voor de negen diensten bij de budgetcontrole voor een totaalbedrag van 42.000 euro gecompenseerd. Dit is onvoldoende om eerdere afspraken te honoreren. We hebben dit in een latere fase samen met de administratie vastgesteld en werkten intussen reeds een amendement uit, zodat bijkomend 102.000 euro wordt vrijgemaakt om dit euvel binnen de begrotingscontrole 2002 recht te trekken.

Tot slot wil ik nog het volgende kwijt. Als ik tijdens de bespreking van de begrotingscontrole zeg dat 42.000 euro voldoende is, dan is dat omdat ik voortga op de informatie die mij verstrekt wordt, informatie die nadien echter gewijzigd werd.

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord en voor uw bereidheid om, via welk kanaal dan ook en zo nodig via het parlement, het probleem op te lossen. Ik heb trouwens nooit kwade trouw verondersteld of onderhouden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de Vlaamse federaties paardensport

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Decaluwe tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de Vlaamse federaties paardensport.

De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, anticiperend op de inwerkingtreding per 1 januari 2002 van het nieuwe decreet op de sportfederaties, werd in december 2001 de Vlaamse Liga Paardensport opgericht als opvolger van de Vlaamse Interregionale Paardensportfederatie die voortkwam uit de splitsing van de KBRSE, de Koninklijke Belgische Ruitersport Federatie.

Decaluwe

Om haar werking niet in gevaar te brengen besliste de VLP dat de bestuursmandaten van de Vlamingen binnen de KBRSF voor het eerste jaar binnen de VLP behouden zouden blijven. Niet alle bestuursleden gingen echter akkoord met de splitsing en er waren ook bezwaren tegen de nieuwe beleidsvisies van de VLP, anticiperend op de erkennings- en subsidiëeringsvoorwaarden van het nieuwe decreet sportfederaties.

Toch werden concrete stappen ondernomen om een erkenningsdossier bij Bloso in te dienen. Daartoe moest het financieel verslag van het werkingsjaar 2001 worden goedgekeurd. Dit werd echter door de algemene vergadering verworpen omdat er blijkbaar grove fouten in de resultatenrekening konden worden aangeduid. De scheefgegroeide boekhouding zou daarenboven ook niet voldoen aan de Bloso-vereisten. Op het vlak van de representativiteitsvereiste voldoet de VLP echter wel : de vijf Vlaamse provincies en alle disciplines van de paardensport zijn in de VLP vertegenwoordigd.

Na een statutenwijziging werd op de eerste statutaire vergadering van de VLP op 11 maart 2002 een nieuw bestuur verkozen. Toen ik deze vraag om uitleg indiende, waren er echter nog altijd geen uitvoeringsbesluiten van het decreet van 13 juli 2001 voor de sportfederaties. Die besluiten zijn ondertussen wel door de regering goedgekeurd, maar ik weet niet of ze reeds in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd werden. Toch ontving de VLP van Bloso reeds een eerste subsidievoorschot in februari 2002 en zouden er toezeggingen zijn gedaan voor een topsportsubsidie.

De regels volgens dewelke een nieuwe federatie een rechtsgeldige erkenningsaanvraag kan indienen, zijn echter nog niet beschikbaar. Bovendien voldoet de VLP niet aan alle in het decreet van 13 juli 2001 gestelde erkenningsvoorwaarden en staat de paardensport niet op de lijst van gesubsidieerde sporttakken die in aanmerking komen voor topsportsubsidies.

De VLP is trouwens niet de enige Vlaamse ruitersportfederatie. De Vlaamse Gemeenschap erkende reeds op basis van de vorige decreten op de sportfederaties twee federaties voor de paardensport, namelijk de LRV – de Landelijke Ruitervereniging – en de Bomari – de Bond voor Manèges, Rijscholen en Ruiterverenigingen. De Bomari, met reeds goed uitgebouwde structuren en vijf jaar ervaring, en de VLP zouden in theorie perfect kunnen smelten tot één federatie. Een van de belang-

rijkste doelstellingen van het decreet was naar ik meen het tegengaan van de versnippering van de sportfederaties.

Waarom heeft de VLP een subsidievoorschot ontvangen, niettegenstaande ze niet voldoet aan alle erkenningsvoorwaarden en ze nog geen rechtsgeldige erkenningsaanvraag heeft ingediend, gebaseerd op de definitieve uitvoeringsbesluiten ? Is hun inderdaad een topsportsubsidie beloofd ? Zo ja, op welk artikel uit het decreet of uit het ontwerp van uitvoeringsbesluit is deze belofte gebaseerd ? Op welke manier worden sportfederaties, zoals de Bomari en de VLP, aangemoedigd tot een fusie ?

Wanneer mogen we de publicatie verwachten van de uitvoeringsbesluiten van het decreet op de sportfederaties ? Heeft het kabinet erop aangedrongen ze zo spoedig mogelijk in het Staatsblad te laten publiceren ? In welke timing is voorzien voor het indienen van erkennings- en subsidieaanvragen ?

De voorzitter : We hebben bij de bespreking van het decreet voor de aanpassing van de begroting vrij lang stilgestaan bij de uitvoering van het decreet op de sportfederaties.

De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik zou deze discussie naar aanleiding van de vraag van de heer Decaluwe willen uitbreiden tot de federaties van sporten waarin mens en dier samenkomen. Het ging nu over ruitersport, maar er is ook een rondetafelconferentie aan de gang over paardenwedrennen, met de bedoeling een Vlaamse federatie voor paardenwedrennen op te richten.

Over vinken durf ik niet meer spreken, mijnheer de minister, daar komen we later nog wel eens op terug. Ik hou het voor vandaag op paarden.

In de paardenwedrennen gaat het net als in de ruitersport om een symbiose tussen mens en dier. Op dit moment wordt geprobeerd ze te herstructureren en nieuwe impulsen te geven. In hoofdzaak zal het gaan om een sterke Vlaamse paardenwedrenfederatie, die er de drager van moet zijn.

Hoe staat u daartegenover ? Dankzij de overheveling van Landbouw is de bevoegdheid over het fokken van paarden geregionaliseerd. Ook de licenties om paardenwedrennen te organiseren en wedden-

Denys

schappen in te richten, vallen onder onze bevoegdheden.

Dat was inderdaad vroeger eigenlijk al zo, maar in de praktijk werden de licenties nog van bovenaf gegeven. Intussen is er een grote bereidheid in de wereld van de paardensport in Vlaanderen om gemeenschappelijk het culturele erfgoed te herwaarderen. Daar wordt nu aan gewerkt.

Mijnheer de minister, ik zie geen verschil tussen de ruitersportfederatie en de paardenwedrenfederatie. In beide gevallen gaat het om het samengaan van mens en dier. Passen ze onder de sportfederaties, of ziet u voor hen een andere regeling ?

De voorzitter : Mijnheer Denys, dit is natuurlijk een verruiming van de oorspronkelijke vraag. De Vlaamse Gemeenschap is al vrij lang bevoegd voor de subsidies voor het fokken van paarden.

Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, collega's, op de bijkomende vragen van de heer Denys wil ik liever geen geïmproviseerd antwoord geven. Ik moet de zaken eerst eens op een rijtje zetten. Ik zie weliswaar niet meteen een reden waarom paardenwedrennen – niet de weddenschap maar de koers zelf – niet onder sport en sportfederaties kunnen vallen, terwijl de ruitersport er wel onder valt, maar ik wil me daar nu niet op vastpinnen. We kunnen het er later eens over hebben.

Op het vlak van het cultureel erfgoed is er onlangs een parlementair initiatief genomen om de subsidies voor het fokken van het Brabants trekpaard bij Cultuur onder te brengen. Ik heb daar nog geen uitspraken over gedaan, maar ik wil het wel onderzoeken. Die subsidie bestond vroeger bij Landbouw, maar is weggefallen. Het departement Cultuur moet niet louter overnemen wat andere departementen niet meer doen.

De heer Decaluwe vroeg naar de reden van het subsidievoorschot aan de VLP. Om de continuïteit van de werking van de erkende en de gesubsidieerde sportfederaties niet in het gedrang te brengen, gaf ik aan het Bloso de opdracht modaliteiten vast te leggen om aan deze sportfederaties terugvorderbare voorschotten toe te kennen in afwachting van de goedkeuring door de Vlaamse regering van de uitvoeringsbesluiten horende bij het nieuwe subsidiedecreet van 13 juli 2001. Als we dat niet hadden gedaan, dan waren er nu problemen geweest.

Ook voor nieuwe sportfederaties, zoals onder meer de Vlaamse Liga Paardensport, die uit een splitsing van unitaire sportfederaties zijn ontstaan en voor de eerste maal een erkennings- en subsidiëringsaanvraag indienden, moesten de nodige voorschotten kunnen worden toegekend. De Vlaamse Liga Paardensport heeft overeenkomstig de procedure uit het oude decreet van 13 april 1999 een erkennings- en subsidiëringsaanvraag ingediend voor 1 september 2001. Het Bloso heeft de aanvraag eveneens overeenkomstig het oude decreet behandeld.

De Vlaamse Liga Paardensport werd, net als alle andere sportfederaties, op 12 februari 2002 door het Bloso schriftelijk op de hoogte gebracht van de noodzakelijke overgangsregeling. Zo werd gemeld dat alle sportfederaties die uiterlijk op 1 september 2001 een aanvraag hebben ingediend volgens de procedure voorzien in het oude decreet van 13 april 1999, na de goedkeuring van de uitvoeringsbesluiten horende bij het nieuwe decreet van 13 juli 2001 verder zullen worden behandeld volgens de procedure uit dit nieuwe decreet.

De op 31 mei 2002 door de Vlaamse regering goedgekeurde uitvoeringsbesluiten voorzien in de volgende overgangstermijnen. De sportfederaties die reeds een aanvraag tot erkenning en subsidiëring hebben ingediend volgens het oude decreet van 13 april 1999, dus voor 1 september 2001, moeten uiterlijk op 1 september 2002 – na één jaar – de bijkomende gegevens verstrekken indien die nodig zijn om na te gaan of ze voldoen aan de gewijzigde erkennings- en subsidiëringsvoorwaarden. Indien nodig zal het Bloso nog bijkomende gegevens opvragen aan de sportfederaties en hebben die dan tot 1 oktober 2002 het recht hun oorspronkelijke subsidieaanvraag nog aan te passen en eventueel uit te breiden. Dit gaat uit van de veronderstelling dat het Bloso ook snel die bijkomende zaken opvraagt. Uiteraard zal tijdens de uitzonderlijk voorziene termijn van 1 september 2002 tot half november 2002 door het Bloso worden nagekeken of alle sportfederaties, ook de nieuwe, aan alle erkennings- en subsidiëringsvoorwaarden voldoen en blijven voldoen, vooraleer mij te adviseren over mijn beslissing ter zake. Indien dat niet het geval is, kunnen de voorschotten worden teruggevorderd.

Samen met de aanvraag voor de subsidiëring van de basisopdrachten in 2002 heeft de Vlaamse Liga Paardensport, zoals andere unisportfederaties, een aanvraag voor subsidiëring voor topsport in 2002 ingediend. De Vlaamse regering heeft op 31 mei 2002 naar aanleiding van de goedkeuring van het uitvoeringsbesluit topsport beslist om paardrijden

Anciaux

op te nemen in categorie II van de topsportlijst. Dit is niet verder gespecificeerd. Conform de overgangsbepalingen wordt de procedure op 1 september 2002 voortgezet en wordt de aanvraag voor topsportsubsidie door het Bloso onderzocht. Na advies van het Bloso zal ik voor 31 december 2002 al dan niet beslissen om de subsidie voor topsport toe te kennen aan de Vlaamse Liga Paardensport.

Het decreet van 13 juli 2001 geeft aanzienlijke incentives om twee of meer sportfederaties die dezelfde sporttak aanbieden te laten fuseren. Zo kunnen gesubsidieerde personeelsleden van de respectievelijke sportfederaties uitdovend verder gesubsidieerd blijven in de fusiefederatie. Voor de andere sportfederaties is er een maximum aantal bepaald. Daarenboven blijven de personeelsleden die aan 90 percent gesubsidieerd werden in de aparte sportfederaties ook in de fusiefederaties allemaal aan 90 percent verder gesubsidieerd. Dit resulteert in een blijvend voordeel voor de fusiefederaties ten opzichte van de andere sportfederaties.

Zoals reeds hoger vermeld, werden de 5 uitvoeringsbesluiten, horende bij het decreet van 13 juli 2001, door de Vlaamse regering goedgekeurd op 31 mei 2002. Ook de timing voor de erkenning en subsidiëring voorzien in deze uitvoeringsbesluiten werd reeds hoger besproken.

De voorzitter : De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. We hebben daarstraks gepraat over topsportsubsidie. Voor topsport moet men normaal gezien het advies van de Sportraad vragen. Ik heb gemerkt dat dit niet is gebeurd, tenzij u dit kunt aantonen.

In welke mate kunnen paardensportfederaties worden aangemoedigd om tot een fusie te komen ?

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Op uw tweede vraag heb ik al geantwoord. Er is vanzelfsprekend wel advies gevraagd aan de Sportraad op basis van een voorstel over een topsportlijst. Op het moment dat er advies werd gevraagd, waren een aantal federaties nog niet opgesplitst, dus kon ik ook geen definitief advies vragen over de sporttakken van die niet-opgesplitste federaties.

Informeel werd gevraagd waar men ze zou plaatsen bij een splitsing. U begrijpt dat onder meer

wielrennen of basketbal wel thuishoren onder die categorie binnen de sporttakkenlijst, ook al was het op het moment van de advisering nog niet mogelijk ze formeel in het voorstel te plaatsen.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de minister, het is toch zo dat men voor de topsporttakkenlijst een advies moet vragen aan de Sportraad ?

Minister Bert Anciaux : Ik heb u toch geantwoord.

De voorzitter : Het gaat hier over de topsportlijst. Er kon nog geen advies worden gegeven aangezien er nog geen vraag was van de unitaire federaties om over te komen.

De heer André Denys : De verwarring wordt misschien veroorzaakt door het feit dat we binnen het sportfederatiedecreet met categorieën werken. Voor de unisportfederaties gelden twee grote voorwaarden : ofwel moet het gaan om een olympische en internationaal erkende sport, ofwel om een door de Agfis erkende sport. Wie onder categorie 1 valt, kan genieten van de voorwaarden van de topsport. De discussie heeft waarschijnlijk te maken met welke van de twee internationaal erkend is. Bij het wielrennen was er een Vlaamse federatie erkend, maar door de overkomst van de Koninklijke Belgische Wielrijdersbond, is men beginnen samenwerken.

De voorzitter : Hetzelfde geldt trouwens voor de Koninklijke Federatie voor de Paardensport. Deze vereniging is door het IOC erkend. Zodra deze vereniging naar het Vlaams niveau overstapt, komt ze in aanmerking voor een topsporterkenning. Aangezien ze daar niet voor in aanmerking komt, kan de minister hierover geen advies vragen.

Minister Bert Anciaux : De decretale verplichting vloeit voort uit de uitvoeringsbesluiten. Ik moet dit voor advies aan de Vlaamse Sportraad voorleggen. De sporttakkenlijst is immers een bijlage bij de uitvoeringsbesluiten. Indien het louter een aanpassing van de sporttakkenlijst betreft, geldt dit evenwel niet.

De voorzitter : Mij lijkt het duidelijk. Voor categorie I kan een topsporterkenning worden aangevraagd. Wat de paardensport, het basketbal en het wielrennen betreft, kan nog geen advies worden aangevraagd. Er zijn immers nog geen internationaal erkende Vlaamse sportfederaties. Het is pas nu, in 2002, dat deze federaties naar het Vlaams niveau verhuizen.

Minister Bert Anciaux : Voor alle duidelijkheid wil ik hier nog aan toevoegen dat ik de Vlaamse Sportraad om een advies heb gevraagd. Ik heb toen te horen gekregen dat ik voor de splitsing geen formeel advies kan ontvangen.

De voorzitter : De minister zal het nog eens nakijken.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de teruggave van belangrijke archieven uit Rusland

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Van Cleuvenbergen tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de teruggave van belangrijke archieven uit Rusland.

Mevrouw Van Cleuvenbergen heeft het woord.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : Mijnheer de voorzitter, een aantal belangrijke Belgische archieven hebben geruime tijd in Rusland gelegen. Begin juni zijn deze archieven eindelijk weer naar België verhuisd.

Deze archieven bevatten heel wat interessante informatie over de politieke geschiedenis van ons land, over organisaties en over privé-personen. Verschillende mensen hebben gedurende jaren moeite gedaan om dit archief weer naar België te krijgen.

Zodra de archieven zijn teruggebracht, is een eerste blik op de inhoud geworpen. Het zal uiteraard heel wat tijd vergen om hier een duidelijk zicht op te krijgen. Volgens de eerste schatting zou ongeveer 90 percent van het archief publieke documenten bevatten. Slechts 10 percent zou uit private stukken bestaan.

Het publiek archief bevat voornamelijk documenten over de defensie, het leger, de rijkswacht, de politie en dergelijke. Het privaat archief bevat vooral documenten van en over personen – bijvoorbeeld voormalig minister Van Zeeland -, bedrijven – bijvoorbeeld Cockerill-Sambre -, vereni-

gingen en organisaties. Aangezien het hier vooroorlogse documenten betreft, gaat het hier over organisaties die nog niet waren gesplitst. De Vlaamse autonomie was in die tijd tenslotte nog niet zo groot.

Nu de archieven weer in België zijn, valt op dat er nog niet in een adequate archiefregeling is voorzien. Eigenlijk weet niemand wat er met de private archieven zal gebeuren. Ook over de publieke archieven, die wellicht bij de federale diensten zullen blijven, is nog geen uitsluitsel gegeven. Een aantal interpellaties en een voorstel van resolutie van de heer Vandenbroeke hebben dit probleem duidelijk naar voren gebracht.

Ik ben eigenlijk een beetje verrast om een voorstel van decreet op de agenda van deze commissie te zien. Ik hoop dat dit voorstel van decreet de regelgeving betreffende de private archieven zal opstarten. Na het lezen van de tekst stel ik me evenwel de vraag in welke mate dit voorstel van decreet de organisatie van private archieven zal regelen. Het voorstel van decreet zegt eigenlijk niets over de organisatie van archieven. Het beperkt zich voornamelijk tot het subsidiëren van archieven.

Dit archief bevat publieke en private stukken. Een gedeelte ervan is duidelijk verbonden met Vlaamse en Waalse verenigingen en personen. Van een gedeelte van het archief is niet duidelijk bij welk landsgedeelte het thuishoort. Ik vraag me af voor welk gedeelte van dit archief Vlaanderen bevoegd is.

Welke maatregelen zal de minister treffen om dit archief goed te bewaren, te sorteren, te ontsluiten en consulteerbaar te maken voor het wetenschappelijk onderzoek en voor het publiek ? Gezien de inspanningen die een hele reeks mensen hebben geleverd om dit archief weer in België te krijgen, ga ik ervan uit dat er een plan klaarligt om het archief te verdelen en te bewaren.

Indien dit plan bestaat, vraag ik enkel om het boven te halen en uit te voeren.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, de archieven die de Russische Federatie onlangs aan België heeft terugbezorgd, bevatten stukken van diverse oorsprong. Conform de huidige regeling kunnen deze archieven aan de erfgenamen of aan de rechtsoptvolgers worden teruggegeven. Daarnaast bestaat, in uitvoering van de archiefwet van

Anciaux

1957, nog de mogelijkheid tot opname door het Algemeen Rijksarchief.

Bovendien zijn er in Vlaanderen 4 decretaal erkende Nederlandstalige archief- en documentatiecentra, namelijk het Amsab, het ADVN, het Kadoc en het Liberaal Archief, die zich specifiek op de privé-archieven richten.

Wat de vraag naar de Vlaamse bevoegdheid voor de gerestitueerde archieven betreft, wil ik erop wijzen dat de lijst van het archief- en documentatiemateriaal aantoonde dat het merendeel van de documenten uit openbare federale archieven afkomstig is. Concreet betreft het hier 16.114 dossiers. Op een totaal van 20.409 dossiers is dit ongeveer 79 procent. Deze dossiers komen in aanmerking voor een opname door het Algemeen Rijksarchief en/of door de ministeriële archiefdiensten, bijvoorbeeld het archief van het ministerie van Defensie.

In principe zullen de privé-dossiers aan de erfgenamen of aan de rechtsoptvolgers worden teruggegeven. Het betreft hier 4.295 dossiers. Dit is 21 procent van het totaal aantal dossiers. Het merendeel van deze stukken is afkomstig van personen en instellingen uit de socialistische en liberale beweging, uit de vrijmetselarij en uit Judaica. De overgrote meerderheid van deze personen en instellingen zijn uit Franstalig Brussel afkomstig.

Gezien de herkomst van het overgrote deel van het archief is de Vlaamse bevoegdheid op dit vlak te verwaarlozen. De archieven van privé-persoon en van instellingen kunnen aan de 4 voormelde Vlaamse archieven worden geschonken. Dit kan echter pas gebeuren zodra de kwestie van de erfgenamen of van de rechtsoptvolging is opgehelderd. We hebben niet het recht om deze documenten zelf aan een archief toe te wijzen. We moeten steeds rekening houden met de erfgenamen of met de rechtsoptvolgers.

Over de maatregelen ter bewaring en consultatie van dit archief hebben we het al eerder gehad. Hoewel deze sector even belangrijk is als, bijvoorbeeld, de museumsector, kampt de Vlaamse archiefsector op dit ogenblik met een schrijnende achterstand.

Er is nog steeds geen brede decretale regeling voor de archieven. Om de doelstellingen van de beleidsnota Cultuur te verwezenlijken, is in 2001 een experimenteel reglement voor de culturele ontsluiting van archieven, bewaarbibliotheken en documentatiecentra opgesteld.

ting van archieven, bewaarbibliotheken en documentatiecentra opgesteld.

Dit reglement maakt zowel subsidies voor jaarwerkingen, als op publieksoptsluiting gerichte projectsubsidies mogelijk. Op deze manier zijn een aantal belangrijke actoren en mogelijkheden voor het eerst beleidsmatig en maatschappelijk zichtbaar gemaakt.

Het voorstel van decreet houdende de privaatrechtelijke culturele archiefwerking, dat recent door CD&V en de meerderheidspartijen in het Vlaams Parlement is ingediend, creëert voor de archieven, voor de bewaarbibliotheken en voor de documentatiecentra heel wat mogelijkheden en stimuli op het vlak van de conservering en van de culturele optsluiting. Dit voorstel van decreet kent de archief- en documentatiecentra op basis van maatschappelijk-filosofische stromingen een belangrijke plaats toe. Wie dit afdoet als het verdelen van wat subsidies, doet het voorstel van decreet onrecht aan.

De archief- en documentatiecentra op basis van maatschappelijk-filosofische stromingen staan onder andere in voor de ontwikkeling en het beheer van de Archiefbank Vlaanderen. Die bank wordt een interactieve meta-inventaris van alle privaatrechtelijke archieven, waardoor het publiek op een gebruiksvriendelijke manier de bestanden kan doorzoeken. Het decreet biedt ook de mogelijkheid om per beleidsperiode een aantal culturele thema's af te bakenen waarvoor telkens een archiefinstelling zal worden geselecteerd voor structurele subsidiëring. Daarnaast is er ook ruimte voor de subsidiëring van projecten. Kwaliteit en relevantie voor het afgebakende beleidsdomein zijn hierbij belangrijke criteria.

Het is mijn opdracht om vooral rond de privaatrechtelijke archieven te werken. De rest is voor het grootste deel de verantwoordelijkheid van de minister van Binnenlandse Aangelegenheden. Binnenkort zullen er in de context van het gemeentedecreet en het provinciedecreet of in de context van een autonoom of integraal archiefdecreet initiatieven worden genomen ten aanzien van de publieke sector.

Ik heb de concrete inventaris bij me. Kan die bij het verslag worden gevoegd ?

De voorzitter : Die lijst zal als bijlage bij het verslag worden gevoegd.

Mevrouw Van Cleuvenbergen heeft het woord.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : Ik dank de minister voor zijn antwoord. Het archiefdecreet zal tegemoetkomen aan een aantal noden. Het voorstel moet echter nog worden besproken.

Minister Bert Anciaux : Er is nog geen enkele bespreking over geweest en er zijn nog andere impulsen. Dat is allemaal voor straks.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : Mijnheer de minister, dan is het misschien belangrijk dat u ook een signaal geeft aan de mensen die nu met het beheer van het archief bezig zijn. Die vragen zich af wat ze moeten doen. Voorlopig is er nog altijd een vacuüm.

Minister Bert Anciaux : Private archieven moeten in eerste instantie naar de erfgenamen en de rechtsoptvolgers gaan. Indien die er niet zijn, ontstaat er een andere situatie. Als die er wel zijn, bepalen zij hoe er verder moet worden gewerkt.

De voorzitter : We gaan dadelijk over tot de bespreking van het voorstel van decreet houdende de privaatrechtelijke culturele archiefwerking. Dat zal meer duidelijkheid scheppen.

Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 15.48 uur.*

BIJLAGE

**LIJST VAN ARCHIEF- EN DOCUMENTATIEMATERIAAL VAN BELGISCHE ORIGINE
GERESTITUEERD DOOR DE RUSSISCHE FEDERATIE IN MEI 2002**

Openbare archiefbestanden

12.	Openbaar ministerie van het Auditoraat (Brussel)	187 dossiers
102.	Procureur des Konings (Brussel)	160 dossiers
131.	Burgemeester van Jemelle	3 dossiers
174.	Bestuur van de Rijkswacht (Brussel)	23 dossiers
185.	Ministerie van Defensie (Brussel)	15.273 dossiers
1722.	Belgisch Bezettingsleger in de Ruhr	427 dossiers
1739.	Militair Attaché bij het Belgische Gezantschap in Zwitserland (Bern)	38 dossiers
1734.	Emile Carriguer, ambtenaar bij het ministerie van Landsverdediging	3 dossiers
		16.114 dossiers

Socialistica

18.	Nationaal Instituut voor Sociale Geschiedenis (Brussel)	244 dossiers
19.	Redactie van de krant Le Peuple (Brussel)	657 dossiers
25.	Uitgeverij L'Eglantine (Brussel)	5 dossiers
109.	Arthur Wauters, minister van Volksgezondheid, lid van het Bureau van de Belgische Werkliedenpartij, politiek redacteur van de krant Le Peuple	311 dossiers
152.	Vrijdenkersvereniging L'Affranchissement (Brussel)	5 dossiers
166.	Elisée Reclus, professor aan de Vrije Universiteit Brussel	8 dossiers
195.	Jean Nihon	6 dossiers
236.	Socialistische Vooruitziende Vrouwen (Vorst)	11 dossiers
		1247 dossiers

Liberalia

105.	Ernest Mahaim, professor aan de Luikse universiteit, voorzitter van de administratieve raad van het Internationaal Arbeidsbureau	232 dossiers
242.	Victor de Laveleye, secretaris van de Raad van de Liberale Partij van België (Brussel)	31 dossiers
251.	Henri Salomon Fast, hoofdredacteur van de kranten La Flandre Libérale en l'Etoile Belge, redacteur van het satirische tijdschrift Panurge	14 dossiers
257.	Olympé Gilbert, gemeenteraadslid, uitgever van het geïllustreerde weekblad La Meuse	2 dossiers
		279 dossiers

Masonica

114.	Belgische Vrijmetselaarsloges (verenigd archieffonds)	2265 dossiers
138.	Eduard Engel (Plantagenet), redacteur van de krant L'Homme Libre, directeur van het tijdschrift Paix	17 dossiers
		2282 dossiers

Judaica (& ULB)

145.	Redactie van het tijdschrift Hatikva, orgaan van de Federatie van Zionisten van België (Brussel)	4 dossiers
156.	Het Belgisch Comité van de Joodse Wereldvereniging Universele Israëlitische Alliantie (Antwerpen)	5 dossiers
160.	Documentair materiaal van zionistische en andere joodse organisaties in België (collectie)	50 dossiers
223.	Léon Kochnitski, dichter en journalist	37 dossiers
		96 dossiers
237.	Jacques Errera, professor aan de Vrije Universiteit Brussel (ULB)	4 dossiers
244.	Herbert Speyer, senator, professor aan de Vrije Universiteit Brussel (ULB)	16 dossiers
252.	Charles Cohen, professor aan de Vrije Universiteit Brussel (ULB)	3 dossiers
255.	Jean de Sturler, professor aan de Vrije Universiteit Brussel (ULB)	7 dossiers
		30 dossiers

Varia

142.	Firma Cockerill en Co. (Luik)	17 dossiers
240.	Redactie van het tijdschrift Le Flambeau (Brussel)	28 dossiers
248.	Paul Van Zeeland, Eerste Minister van België (1935-1937)	17 dossiers
1731.	Belgisch Comité van de Anglo-Belgische Unie (Brussel)	12 dossiers
1733.	De Franse Vriendschapsvereniging en de Nationale Liga ter Verdediging van de Franse Taal (Brussel)	32 dossiers
		106 dossiers

Collecties

116.	Documenten van politieke, economische en militaire aard van Franse instellingen en niet gedefinieerde organisaties	145 dossiers
118.	Documenten van niet gedefinieerde vrijmetselaarsloges	37 dossiers
178.	Informatiemateriaal over personen, persoonsregisters en diverse briefwisseling	18 dossiers
181.	Literaire werken van verschillende personen	9 dossiers
183.	Verspreide documenten van Franse en Belgische organisaties en besturen	46 dossiers
		255 dossiers